

Sygn. akt XI GC 1873/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 21 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Wójcik-Wojnowska

Protokolant: Weronika Szymczuk-Dąbkowska

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2019 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. kwotę 549,00 zł (pięćset czterdzieści dziewięć złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 26 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 317,00 zł (trzysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XI GC 1873/18

Sprawa rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26 czerwca 2017 r., złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, powódka (...) spółka akcyjna z siedzibą w P. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwoty 549 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 26 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty. Nadto wniosła o zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, że powódka dochodzi zapłaty za wykonanie usługi ponownego podłączenia prądu wraz z odsetkami za opóźnienie. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód od w L. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. Strona pozwana wniosła sprzeciw, wskazując, że faktury powódki zostały wystawione za wznowienie dostawy prądu, odciętego za opóźnienie w zapłacie, mimo, że pozwana nie została prawidłowo wezwana do zapłaty tych kwot i nie wyznaczono jej dodatkowego terminu na ich zapłatę.

Sprawę przekazano do Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie.

W pismach procesowych strony podtrzymały swoje twierdzenia.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wykonała na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. usługi wznowienia dostawy energii elektrycznej do lokali użytkowych w S. i w G. z winy odbiorcy i z tego tytułu wystawiła faktury VAT :

- nr (...) za usługę z dnia 26 sierpnia 2015 r. na kwotę 99,77 zł z terminem płatności oznaczonym na dzień 11 września 2015 r.
- nr (...) za usługę z dnia 26 sierpnia 2015 r. na kwotę 99,77 zł z terminem płatności oznaczonym na dzień 11 września 2015 r.
- nr (...) za usługę z dnia 13 czerwca 2016 r. na kwotę 101,46 zł z terminem płatności oznaczonym na dzień 30 czerwca 2016 r.
- nr (...) za usługę z dnia 14 czerwca 2016 r. na kwotę 101,46 zł z terminem płatności oznaczonym na dzień 4 lipca 2016 r.
- nr (...) za usługę z dnia 10 sierpnia 2016 r. na kwotę 101,46 zł z terminem płatności oznaczonym na dzień 29 sierpnia 2016 r.

Niesporne, nadto dowód:

- faktury k. 64-66

W piśmie z dnia 11 stycznia 2017 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. została wezwana do zapłaty na rzecz spółki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwot wskazanych w powyższych fakturach w terminie do dnia 23 stycznia 2017 r.

Niesporne, nadto dowód:

- wezwanie do zapłaty – k. 63 i 117

W odpowiedzi na wezwanie spółka (...) poinformowała, że dokona wpłaty należności po uzyskaniu potwierdzeń dostarczenia wezwań do zapłaty faktur VAT, których nieuregulowanie w terminie skutkowało odcięciem dostaw energii. Jednocześnie zwróciła się o naliczenie bonifikaty za bezpodstawne wstrzymanie dostaw prądu.

Dowód:

- pismo z dn. 10.02.2017 r. – k. 115

- potwierdzenie nadania – k. 116

W piśmie z dnia 10 lutego 2017 r. spółka (...) poinformowała spółkę (...), że faktury za ponowne podłączenie dostaw energii elektrycznej zostały wystawione zasadnie, a powodem wstrzymania dostaw prądu były powtarzające się braki zapłaty faktur. Wskazano, że saldo wymagalne wynosi w sumie 3 211,70 zł.

Dowód:

- pismo z dn. 10.02.2017 r. – k. 114

W piśmie z dnia 24 kwietnia 2017 r. spółka (...) poinformowała spółkę (...), że nie może dokonać wpłaty, gdyż nadal nie otrzymała potwierdzeń odebrania wezwań do zapłaty wymaganych ustawowo, a bez tych wezwań energia elektryczna została odcięta bezpodstawnie.

Dowód:

- pismo z dn. 24.04.2017 r. – k. 112

- potwierdzenie nadania – k. 113

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w całości.

Powódka żądała w niniejszej sprawie zapłaty za pięciokrotne wznowienie dostaw prądu do pozwanej wraz ze skapitalizowanymi odsetkami.

Stosownie do art. 5 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne dostarczanie paliw gazowych lub energii odbywa się, po uprzednim przyłączeniu do sieci, o którym mowa w art. 7, na podstawie umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji albo umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji i umowy o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych lub umowy o świadczenie usług skraplania gazu.

Powódka nie sprecyzowała, którą z powyższych umów zawarła strona pozwana, niemniej jednak zarówno treść zarzutów strony pozwanej, jak i treść korespondencji kierowanej przez pozwaną do powódki nakazują uznać, że powódka jest przedsiębiorstwem świadczącym usługi dystrybucji energii i wiązała ją z pozwaną odpowiednią umową. Pozwana bowiem nie kwestionowała na żadnym etapie legitymacji powódki, podnosząc jedynie, że ta nie była uprawniona do wstrzymania dostaw prądu, gdyż nie wyczerpała ustawowo określonego postępowania upominawczego, a co za tym idzie, nie może też naliczać opłat za wznowienie dostaw energii. Stanowisko pozwanej odwoływało się do obowiązków przedsiębiorstwa energetycznego określonych niegdyś w art. 6, a obecnie w art. 6b ustawy Prawo energetyczne. Mianowicie do 10.09.2013 r. obowiązywał art. 6 ust 3 a ustawy, stanowiący, że przedsiębiorstwa energetyczne, o których mowa w ust. 1, mogą wstrzymać dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w przypadku, gdy odbiorca zwleka z zapłatą za pobrane paliwo gazowe, energię elektryczną lub ciepło albo świadczone usługi co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności, pomimo uprzedniego powiadomienia na piśmie o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczenia dodatkowego, dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności. Na gruncie tego przepisu powszechnie przyjmowano, że wyznaczenie dodatkowego terminu jest obowiązkiem przedsiębiorstwa energetycznego i dopiero bezskuteczny upływ terminu uprawnia do wstrzymania dostarczania energii. Uregulowanie to uległo jednak zmianie od 11.09.2013 r., obecnie znajduje się w art. 6b ustawy, który stanowi:

1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii może wstrzymać, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli:

- 1) w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że nastąpiło nielegalne pobieranie paliw lub energii;
- 2) odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, na żądanie sprzedawcy paliw gazowych lub energii wstrzymuje, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne, któremu odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, powiadamia na piśmie odbiorcę paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła **w gospodarstwie domowym** o zamiarze wstrzymania dostarczania paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, jeżeli odbiorca ten nie ureguluje zaległych i bieżących należności w okresie 14 dni od dnia otrzymania tego powiadomienia.

Porównanie brzmienia dawnego art. 6 ust 3a i obecnego art. 6b ust 1-3 ustawy Prawo energetyczne prowadzi do wniosku, że obecnie przedsiębiorstwo energetyczne nie ma obowiązku powiadomienia na piśmie o zamiarze

wstrzymania dostawy energii wobec każdego odbiorcy, a jedynie wobec odbiorcy w gospodarstwie domowym. Definicję tego pojęcia zawiera art. 3 ust 13 b ustawy, który stanowi, że odbiorca paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym to odbiorca końcowy dokonujący zakupu paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła wyłącznie w celu ich zużycia w gospodarstwie domowym. Pozwana tymczasem jest przedsiębiorcą, a więc nie jest odbiorcą w gospodarstwie domowym. Tym samym obowiązek uprzedzenia o zamiarze wstrzymania dostaw jej nie dotyczy.

Samo zaleganie z płatnościami za dostarczoną energię nie było przedmiotem sporu – pozwana nie podnosiła bowiem, że nie miała zaległości, lecz wyłącznie to, że nie można było wstrzymać jej dostaw bez wcześniejszego pisemnego uprzedzenia i wyznaczenia dodatkowego terminu.

Pozwana nie kwestionowała też wysokości opłat naliczonych za ponowne podłączenie prądu. Stosownie do art. 45a. 1 ustawy Prawo energetyczne przedsiębiorstwo energetyczne na podstawie cen i stawek opłat zawartych w taryfie lub cen i stawek opłat ustalanych na rynku konkurencyjnym, o którym mowa w art. 49 ust. 1, wylicza opłaty za dostarczane do odbiorcy paliwa gazowe, energię elektryczną lub ciepło. Wysokość opłat naliczonych przez powódkę jest możliwa do zweryfikowania na podstawie danych dostępnych w Internecie, taryfy za 2015 r. i 2016 r. dostępne są odpowiednio pod następującymi adresami:

(...)

Na marginesie Sąd wskazuje, że powódka przestawiła te taryfy, jednak w piśmie, które dotarło już po zamknięciu rozprawy. Z powyższych taryf wynika, że powódka naliczyła prawidłowe opłaty za ponowne podłączenie prądu. Pozwana faktury za te usługi bezspornie otrzymała, o czym świadczy treść korespondencji kierowanej do powódki. Również kapitalizacja odsetek – należnych na podstawie art. 481 k.c. – została dokonana przez powódkę prawidłowo, a od całej sumy dalsze odsetki należą się zgodnie z art. 482 k.c.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. przez § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)